

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăca Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vënd în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

Discursurile
dela Roma.

Ne face o adevărată plăcere să publicăm la acest loc de onoare discursurile, ce s'au rostit la Roma, în umbra columnelor lui Traian, ridicând în fața lumii întregi vaza numelui de Român:

I.

Discursul dlui Urechia.

Escelență!

Ilustre dle primar!

Popoare eșite din același leagăn, despărțite în curs de veacuri prin evenimente, pot să ajungă, că nu mai vorbesc aceeași limbă, dar' pentru asta oare se nu mai fie frați? Această frățietate se cuprinde nu numai în limbă, ci mai virtos în caracterul psihologic al popoarelor.

Etnograful cinstit, care lucrează pentru dreptate și nu pentru interese de altă natură, când cercetează țările române, nu poate să nu vină la conolușinea, că Români și Italienii sunt popoare de aceeași origine, și sunt frați adeverați. Românului nu-i lipsește nici una din trăsăturile psihologice proprie Italianului.

O singură diferență neînsemnată poate să fie observată: că Italianul, ca frate mai mare, a rămas în casa părintească, și adese-ori a pierdut din vedere, sau poate că a uitat de tot, că are și un frate în depărtare; câtă vreme Românul n'a uitat nici-odată casa părintească, Roma, care este și astăzi idealul vieții sale.

Aceasta înseamnă, că Românul posedă în mod neîndoios o conștiință națională. Această conștiință națională latină se manifestă în toate direcțiile dezvoltării vieții națiunii române. Folclorul nostru, cronicile și legendele noastre vechi și noue sunt pline cu Roma și cu Traian.

Tubitul meu coleg Tocilescu ar ști să vă spună, că pentru poporul român tot lucrul măreț din cer și de pe pământ este opera lui Traian. „Via lactea” e calea pe care a pornit Traian, să ajungă în Dacia, conducând acolo „infinitas copias hominum, ad agros et urbes colendas”.

Escelența Voastră puteți fi incredințat, că nu numai clasa cultă a națiunii posedă această conștiință națională latină, ci o are tot Românul, fără deosebire. Această conștiință a îndemnat pe acest păstor simplu din munții noștri, să călătorească la Roma, să vină și să salute, cum facem noi, urbea mare și sfântă a străbunilor noștri.

Sântem aici, Escelență și dle primar, ca să venerăm columna marelui nostru împărat, sântem aici, ca să spunem tuturor membrilor congresului, că Roma e „Mama noastră”.

Am venit să spunem lumii întregi:

Interroge, étranger, la ville des Césars; Descends au vieux forum interdit au profane; Découvre-toi devant la colonne Trajane Encore debout parmi tant de restes épars.

Ma généalogie est inscrite à cet arbre; Ton oeil la suivra mieux aux spirales du marbre, Qu'au par chemin pâli d'un obscur chroniqueur. C'est le livre éternel, le livre d'une race. . . *

Așa este, această columnă este documentul neperitor al nobleței noastre în mijlocul popoarelor orientale.

Escelență!

Eu nu cunosc în istoria modernă o pagină mai glorioasă pentru Români, decât cea scrisă de Escelența Voastră pentru noi în ziua de azi.

E mare, și binecuvântată este această zi, 12 Octomvrie.

Mare fără seamăn în urmările sale, pentru-că în această zi, în prezența iluștrilor reprezentanți ai capitolului etern, Esc. Voastră ca un om de înaltă știință, de inimă mare, ați sigilat la picioarele acestui altar glorios, în care

*) Din sonetul lui Jules Brun. Vezi la „Foița” de azi, pag. II. Red.)

odihnește sufletul gîntei latine, ați sigilat, zic, legătura nedestructibilă alor două popoare.

Sântem cu mult mai tare mișcați, decât să putem spune în cuvinte adâncă noastră recunoștință pentru Esc. Voastră și dl primar.

Permiteți-mi, Escelență, ca eu să depun această cunună la picioarele monumentului nostru. Ea va vesti veacurilor viitoare, că legăturile noastre sînt încheiate pe vece.

Documentul, care adeverește predarea cununei noastre, îl depunem în mâinile iluștrului primar al Romei nemuritoare, rugându-l să binevoiască a-l conserva în arhivele capitolului, ca o mărturie a zilei acesteia.

(Aici citește textul documentului).

Și acum, dragilor mei compatrioți români, uniți-vă cu mine, și să aducem mulțumirile noastre respectuoase și cordiale Escelenței Sale dlui ministru, dl. primar, presei nobile și patriotice, care cu această ocaziune a fost atât de gențilă și afectuoasă față de noi, tuturor iluștrilor reprezentanți ai națiunii, senatorilor și deputaților, profesorilor dela universitate, și pleiadei întregi a amicilor și filo-românilor.

Termin propunându-vă să strigăm din inimă:

„Trăească rassa latină, regină intr'ale lumii gînte mari.”

„Trăească Italia!”

„Trăească Roma latină, eternă, neatinsă!”

II.

Discursul ministrului Baccelli.

Români!

O voi, cari în pios pelerinaj veniți aci a vă închina înaintea acestui monument, în care sînt sculptate faptele glorioase ale aceluia, care v'a dat o patrie și o civilizație. În inimile voastre se reînnoește memoria, de secole așa de palpantă și de vie a isbândeii, ce este mai puternică decât marmura. Dacă din înălțimea acestei colonne ar pute să se audă răsunând încă glasul lui Traian, care răsună acum 18 secole, peste țările peste care a strălucit spada sa, alungând și distrugând oardele barbare, acolo unde azi strălucesc ca soarele mănoasele câmpii, s'ar renaște o pădure de arme și de armate spre a arăta din nou omenirii puterea renașterii.

Pietatea voastră, credința voastră neclintită, ne dă un exemplu cu atât mai nobil, cu cât e mai rar între popoare, de aceea trebuie să rămână de pomenire. Cultul acestor virtuți reînviat au subjugat regiunile barbare și le-a atras la sine cu strălucirea civilizației; dar' virtutea singură nu este de ajuns: Grecia era destul de mare când a căzut în puterea Romanilor.

Mărirea popoarelor moderne, uitându-se ele în oglinda istoriei, trebuie să se simtă mai pe jos de mărirea popoarelor vechi, dacă civilizației îi lipsește puterea, sau puterii îi lipsește civilizația.

Eu, care astăzi sînt în fruntea educației naționale, mă simt fericit, o Români, că vă pot da ca exemplu tinerețului italian, ca o comoară de iubire pentru țeară și nu mă feresc a spune, că acest tesaur se păstrează mai bine de aceia, cari sînt departe de patrie, decât de aceia cari se găsesc într'însa și care uită înapropede și sângele vîrsat, și eroismul îngreopat.

„Vă salut pe voi, cari n'ați fost nici-odată învinși.”

O Români! Voi sînteți o pagină deschisă din marea carte a istoriei Romei, voi sînteți o pagină deschisă din marea carte a istoriei Romanilor, dar' nu și o pagină uitată, din contră ea e însemnată de cea mai mare iubire și admirațiune.

„Coroana de bronz, pe care voi o depuneți la picioarele acestei colonne, istoria, această mare justițiară a oamenilor și lucrurilor, o va de-

pune într'o zi peste patria voastră, arătându-o întregi omeniri ca un exemplu de nesfîrșită iubire pentru mărirea Romei, ai cărei demni fii sînteți”.

III.

Discursul primarului Gallupi.

Români!

Cununa comemorativă, ce ați depus astăzi pe baza acestui monument strălucit, care ne amintește una din epocile cele mai glorioase ale domniei romane, este un nou și sîrbătoresc atestat despre alipirea sinceră a poporului român către Italia și în special către Roma.

În numele concetățenilor mei, pe cari am onoare a-i reprezenta aici, vă mulțumesc pentru acest omaj frățesc ce ați adus Romei, pe care poporul român o consideră ca și mamă!

Strănepoți ai legionarilor, pe cari împăratul biruitor i-a fost așezat ca sentinela la hotarele orientale ale împărăției, Români sînt cu tot dreptul mândri de latinitatea originii lor.

E întru adevăr lucru de mirat în istorie tenacitatea poporului român intru a-și conserva numele, tradițiunile și mândria de gînte latină, resistînd loviturilor tuturor invasiunilor și înfruntînd toate ispitele înșelătoare ale dușmanilor, cu deosebire ale Fanariofilor, cari lucrău ca să-i răpească moștenirea sfîntă a limbei și a naționalității.

Conștiința originii e încă atât de vie în inima acestei națiuni generoase, că fiii poporului român învață din spusele părinților lor, din învățăturile profesorilor lor să iubească Italia, ca pe o soră mai mare a națiunii lor; poezii în cântecele lor îi arată ca fii ai Italiei; scriitorii lor se nisuesc cu deosebită îngrijire a curății limbașul lor latin de vorbele străine, ce s'au furișat în elementele lui.

Ca și Italienii, populațiunile române și-au luat credința pentru lupta emancipării lor de sub jugul și opresiunea străină, din amintirile glorioase ale străbunilor.

Din tradițiunile romane s'a inspirat gloriosul păstor din Transilvania Horia, când în 1784 din pădurile dela Baia-de-Criș, a proclamat războiul de independență și de exterminarea opresorilor trufași maghiari, numindu-se ca și Traian, împăratul Daciei.

Și cu eroismul unui Roman, căzû jertfă valorosul Valach!

Covârșit de numărul preponderant al dușmanilor, tradat de unii păstori, și condus la perzare a suferit fără frică chinurile și schinjurile și batjocurile sîlbatică la cari l'au supus căleii barbari înainte de a-l trucidă.

Conservând amintirea originii sale, jelos pe tradițiunile sale, și mândru de cultura sa română, poporul român este azi sentinela spusă a latinității în Orient.

De aceea cu nespūsă bucurie și cu entuziasm ferbinte Italia urmărește cu atențiune dezvoltarea neîncetată și progresul puternic, ce face tinăra și viguroasă națiune, gentila insulă latină, ce se înalță maiestoașă din marea slavă a Europei orientale.

Și pentru Italieni va fi pururea o amintire scumpă și pîtrunzătoare marea dovadă de afecțiune, când în 1870, naționa soră, prin parlamentul seu, rupeînd întîrzierile diplomației europene tremurătoare, s'a grăbit a felicita guvernul Italiei din ocaziunea evenimentului fericit că Roma a devenit capitala ei.

Români!

Omajul ce ați prezentat azi Romei și Italiei în numele conaționaliilor voștri, va contribui ca unirea spirituală a celor două națiuni să devină din ce în ce mai intimă, spre scopul de a realiza acea misiune de pace și de civilizațiune ce a fost în mod constatat aspirațiunea geniului latin.

Sibiu, 18 Oct. n.

DESCHIDERA REICHSRATH-ULUI Astăzi, la orele unsprezece, s'a deschis reichsrath-ul austriac. Deschiderea s'a făcut fără mesaj de tron. Prim-ministrul Clary și-a spus programul, cerînd sprigul parlamentului. Probabil că mâne se va face constituirea. Partidele din dreapta au luat hotărîrea să aleagă de nou pe Dr. Fuchs de președinte, car' de vicepresident pe Ferjancici. Al doilea post de vicepresident e rezervat pe seama Nemșilor.

Budgetul comun. Prim-ministrul maghiar Széll și ministrul de finanțe Lukács au plecat luni la Viena. Ieri, Marți, s'a ținut acolo consiliu comun de ministri, în care s'a stabilit budgetul speselor comune ale monarhiei pentru anul viitor. Ministrii maghiari sosesc astăzi acasă la Buda-pesta și prim-ministrul Széll va raporta imediat Monarhului despre rezultatul consultărilor avute la Viena. Cum se știe, Monarhul se află în Buda-pesta.

Grupare nouă. Earăși se vorbește despre o grupare nouă a mame-lucilor din imensa tabără guvernamentală. Unii din partidul liberal vor abziece guvernului dragostea pentru urcare cuotei, care acum pare a fi inevitabilă, ear' alții pentru reformele administrative, de cari vrea să se apuce guvernul Széll cât de curînd. Cei dintău cari vor eși din partidul guvernamental vor fi țiszaiștii, și anume pe tema cuotei, ceea-ce nu e însă decât numai pretext, ca să se despărță de cei-ce le-a luat domnia și — oala cu carne.

Indemnizare. E aproape sigur, că dieta maghiară nu va pute pertracta și vota budgetul țerei pentru anul viitor până la finea anului; și astfel se va ivi și anul acesta necesitatea cererii unei indemnizări din partea guvernului. Proiectul de lege, prin care guvernul va cere indemnizare de trei luni, va fi prezentat dietei maghiare imediat după redeschidere, adică la începutul lunii viitoare. Împrejurarea, care face imposibilă votarea budgetului până la finea anului, este a se căuta în intrunirea apropiată a delegațiilor, cari vor țină ședințe dela 16 Noemvrie până la 18 Decemvrie, ear' sub durată funcționării delegațiilor, parlamentul nu poate funcționa.

Din Austria.

Atât foaia oficială din Austria, „Wiener Zeitung”, cât și foile de legi din Boemia și Moravia au publicat în numărul de ieri rescriptul prin care se revoacă, în mod provisoriu, ordonanțele referitoare la limba oficială din Boemia, Moravia și Silezia, și anume, până la regularea acestei chestiuni prin legi pozitive. Un ziar ceh are știre pozitivă, că prim-ministrul Clary, în urma întvederilor avute cu fruntașii poporului ceh și cu șefii partidelor din dreapta s'ar fi opus în consiliul de ministri abrogării ordonanșelor, din motivul că urmările nu pot să fie bune pentru guvern. Pentru revoacarea ordonanșelor a luptat însă cu toată energia ministrul de interne Körber, care după lungi capacitări, a câștigat majoritatea ministrilor pentru revocare. Prin revocarea ordonanșelor, se creează în țările numite starea de mai înainte, adică starea care exista înainte de venirea contelui Badenii la putere.

Din România.

Cu toate-că o îmbunătățire a intrat în mersul boalei principelui Carol, — ceea-ce a mai liniștit puțin spiritele îngrijorate din România, — totuși întreaga țeară continuă a fi cuprinsă de o emoțiune adâncă. Cea mai îngrijită e însă înalta familie regală. M. Sale Reginei, care se află asemenea bolnavă în pat, i-se face raport tot la mici intervale despre boala micului principe. M. Sa Regele se duce de trei de patru-ori pe zi la Foișor, unde zace Principele Carol, și stă câte două ore la patul micului seu nepot. Principele Ferdinand stă în permanență lângă patul principelui Carol și n'a eșit încă nici pe un minut din castelul Foișor, cu toate-că medicii insistă să ese la aer liber. Tot așa și principesa Maria, care numai după-ce a vîzut că a intrat o mică ameliorare în mersul boalei fiului ei, a putut fi determinată din partea doctorilor să facă o mică primblare împrejur castelului, pentru a se reculege. Pe lângă aceasta, mai vin acum știri neliniștitoare și din Sigmaringen, cari descriu de foarte gravă starea sănătății principesei Iosefina, mama Regelui Carol. Dacă nu va intra nici o ameliorare va fi silit suveranul român să plece la patul bolnavei sale mame. Dela un pat la alt pat de — bolnav!

Congregațiunea com. C-Severin.

— Raport special. —

Lugoj, 15 Octomvrie n.

(Urmare și fine).

Miseriile sistemului.

La raportul vicecomitetului ia cuvîntul dl Dr. Dobrin și într'o cuvîntare foarte temeinică arată miseriile politice actuale și atrage atențiunea vicecomitetului în special: a) la darea prea mare de pămînt din comitatul nostru peste tot și îndeosebi în proporție cu darea de pămînt din alte comitate, unde pămîntul e cu mult mai roditor și mai valoros decât cel din comitatul nostru; b) usura cu cumpărarea bucatelor dela țărani pe cambii și restrîngerea dreptului de a estrada cambii la țărani pentru mai puțin de 25—50 fl.; c) cassarea inapelabilității în cauze sub 400 coroane.

Dr. Rosenthal susține părerile dlui Dr. Dobrin.

Pentru școala română.

Dl Dr. Petrovici arată într'o frumoasă vorbire stagnarea învățămîntului din cauza forțării instrucțiunii în limba ungurească și eschiderea cu des-vîrșire a celei românești din școlaele medii. Arată ca o lipsă imperativă aplicarea acelei dispozițiuni de lege, ca până la instrucțiunea academică să se folosească ca limbă de propunere limba poporului.

Învită deci pe conducătorii comitatului, ca se stăruie la guvern, că sau în gimnasiul din Lugoj să se introducă ca limbă de propunere limba română, sau să se facă pe teritoriul comitatului o altă școală medie cu limba de propunere românească.

Observări binevoitoare.

Dl Brediceanu arată miseriile și abuzurile ce se fac în comitat prin faptul, că statutul pentru clădiri se aplică sînistru și cu tendența vîdită de a exploată materialmente poporul. Cere cu întefire modificarea aceluia, ca poporul să nu fie silit a plăti de multe-ori mai mari diurne pretorilor pentru colaudarea planurilor de zidire, decât face prețul aceluia, cari în multe casuri sînt un grăjduleț sau o cocină simplă.

Totodată dă espresiuie nemulțumirii sale, că în raportul vicecomitetului nu se face nici o amintire despre gravaminele ridicate în cauza comunelor lipsite de pămînt în urmarea colonisărilor făcute și a lipsei iminente de pămînt ivită la mii de familii în fostul confiniu militar în urma desființării comunelor.

Vorbitorul încheie cu espresiuie multumirii sale pentru modul de procedere în cauza așa numitei revolte dela Petroasa, care cu consultarea mai multor factori aproape de popor s'a aplănat fără plumbi și baionete și o recomandă pentru ori-ce eventualitate în viitor, ca comitatul nostru să fie, scutit de vîrsare de sânge fără de scop.

Vicecomitele promite a aprecia și a studia toate vederile și propunerile atinse de vorbitor și că își va da silința a

conlucra la prosperarea bunăstării poporului și la curățirea administrației de incoretății.

După acestea raportul vicecomitei lui s'a luat la cunoștință.

Cărăușia la alegeri.

S'a purces apoi la statorirea statului provăzută prin art. de lege XV. anul 1899, §. 8, referitor la statorirea speselor de cărăușie, pentru transportarea alegătorilor la alegerile de deputat dietal.

Di Rosenthal și fostul fișpan Patyanszky au combătut această propunere pe cuvântul, că vatămă libertatea și dreptul de proprietate a cărăușilor.

În decursul vorbirii, observând dl Brediceanu că unii din partida liberală fac semne negative atunci când argumenta mai cu foc pentru garanțiile alegerii libere, observă:

»Să nu credeți că numai o garanție de cărăușie ne vom mulțumi și vom intra în alegeri. Nu! alte și mai valoroase garanții ne trebuie și ni-le vom reclama. Căci ce ne-ar ajunge nouă cărăușia liberă, dacă ni-e răpit dreptul de a ne întruni, de a ne espune și de a ne valida convingerile noastre politice.

Am fost cu răbdare și am ținut cont de nesiguranța legăturii economice a statului nostru cu Austria, de aceea am așteptat și așteptăm, ca guvernul din propria sa inițiativă să delature aceste ordinațiuni ilegale și anticonstituționale.

La cas dacă așteptarea noastră va fi zădărnice, îmi voi lua vocea la proxima ocaziune a face propunere concretă, pentru-ca onorata congregațiune prin conclud să se adreseze către guvernul țării pentru revocarea numitelor ordinațiuni.

Voim să vedem anume cari dintre membrii congregațiunii vor cuteza a se numi liberal, fără ca să condamne cele mai liberale și anticonstituționale ordinațiuni...?

După acestea au urmat alegerile diferitelor comisii și a unor ampoiați, eară continuarea congregațiunii s'a amînat pe mâne-zi, când s'au și pertractat toate obiectele din program în modul obicinuit.

Din Fiume.

Se scrie din Fiume, că în una din zilele mai apropiate se va deschide acolo tramvaiul electric, făcut de către o societate jidano-maghiară. Cum însă guvernul nostru și-a băgat nasul și în afacerea aceasta curat internă a orașului Fiume, și inscripțiile de pe vagoanele tramvaiului au dispus să se facă în două limbi: italienește și ungherește.

Congresul orientaliștilor.

— Inchiderea. —

Roma, 15 Oct. n.

Azi de dimineață la ora 10 a avut loc în capitoliu în sala orașilor ședința solemnă de închidere a congresului orientaliștilor. În aplause s'a proclamat orașul Hamburg ca sediu al viitorului congres.

În ședința generală de aseară delegații greci au oferit Atena ca sediu al viitorului congres și propunerea fu primită cu aplause, dar s'a amînat alegerea orașului Atena pentru al XIV-lea congres din 1905.

La ora 4 d. a. s'a jucat în teatrul Valle în onoarea congresiștilor noua dramă Romul regele Romei, de profesorul de Gubernatis.

Piesa a reușit minunat, ear' autorul a fost rechemat de mai multe-ori pe scenă în aplausele asistenților.

Astă-seară în fine, la ora 8 și jumătate, la hotel Rusia va avea loc banquetul de adio, la care au aderat aproape toți ministrii și pentru care s'a trimis aproape 600 de invitațiuni.

A sosit din Paris cupa dăruită de regele Suediei orientaliștilor în congresul dela Stockholm. Cupa e de aur și are forma unui corn de beut, după obiceiul scandinav.

Din cupă are dreptul să bea numai președintele. Din ea au beut: Max Müller în congresul din Londra, Naville la Geneva și Schaeffer la Paris.

La ședința de închidere azi a vorbit de Gubernatis, aducând salutări și mulțumiri congresiștilor.

Ovâry mulțumește guvernului, primăriei și comitetului congresului pentru grațioasa ospitalitate acordată Ungurilor.

Holban a adresat cuvinte mult simțite de recunoștință pentru cordiala ospitalitate dată congresiștilor și în special Românilor, făcând foarte vii urări pentru mărirea și prosperitatea Italiei.

Roma, 16 Octomvrie n.

La ora 1 noaptea s'a terminat banquetul oferit congresiștilor. Au fost șese sute de tăcămuri. A domnit o mare animație. A vorbit ministrul Bacelli

salutând pe congresiști în numele guvernului.

Au vorbit apoi Sen Senard, reprezentantul Franței; președintele de Gubernatis bînd cu cupa ce i'a fost trimisă de regele Oscar al Suediei, reprezentantul Elveției și reprezentantul Austriei.

În fine a vorbit Tocilesen, în numele României, relevând marea importanță a actualului congres, care e însoțit de urările guvernului și poporului român.

Scrisoare din Istria.

Albona, 14 Oct. n. 1899.

La frații istrieni. — Teara Ciribirilor. — Preoții catolici cari desnaționalizează pe Români. — Păjanie cu gendarmii. — Prin cătunele române. —

De mult am tot dus dorul să văd coloniile noastre române din Istria și dându-mi-se ocaziune mi-am împlinit acest dor. Înainte însă de a-mi prezenta în a mînușii impresiunile ce le-am cîștigat la ei, trebuie să vorbesc de altele. Nu voiu să străbat negura soartei din trecut a acestor frați ai noștri, uitați așa zicînd și de Dumnezeu, și de frații lor mai fericiți, ci voiu să înferez ael farseism catolic, cărui a căzut jertfă acest popor, care deși e fără carte, căci preoții slavi voesc să-l țină în neștiință, ca să-l poată exploata după plac, dar posede deplin conștiința de sine și știe că se trage din o viață nobilă.

Sînt ani de zile, de când nu s'a făcut nimic pentru frații noștri din Istria. Români peregrinează din vreme în vreme la ael loc, pot zice, la ael templu al forței de existență a gîntei latine, căci nu e lucru mic, când te poți susține teafăr și întreg în cea mare de dușmani, cari nu e destul că te exploatează, ci pe deasupra te mai și batjocoresce. Știu toți ai noștri, cari s'au interesat de soartea Românilor din Istria, că gura satelor dimprejur îi batjocoresce »Ciribiriri.

Asta-i plata și răsplata muncii cinstite ce ofăr acei nepretensivi Români binelui comun din provincia Istria.

De tatearea »gîntilă« a Slavilor, cari în orbia lor uită totul și par'că vreau să întreață și pe Maghiari în șovinismul lor păcătos, se împartășesc nu numai Români, conștiențieri lor, ci și cei esterni cari peregrinează la ei și le cunoașcă necazurile, și le ușureze durerile și să le de o vorbă duioasă de mîngăiere.

Ei, dar' să spun vorba de-adreptul, cum ni-e nouă Românilor data. Români istrieni sînt catolici de religione; și preoții lor de origine slavi, mai mult boemi, uită evangelia și în loc să propage spiritul frățietății între credincioși, respiră oile cu de-adinsul, ca să spargă țărîa unității, și își perd vremea întru desnaționalizarea acelor, pe cari de sute de ani nu i-au putut desnaționaliza. Vor desnaționaliza ei cantone risipite și ferite de contactul cu cealaltă, cum au făcut și până acum, dar' massa cea mare care trăește la un loc, nu vor pute-o desnaționaliza. Le-au schimbat

simplu limba acelor desnaționalizați, cum ar zice politicianii șarlatanismului modern, dar' tipul e încă și azi român în mai multe comune perdue pentru noi pentru vece.

Cînd vine vre-un Român în orașele din jurul lor, știu toți orașenii dacă ael străin e Român; îl cunosc nu doar' pe îmbrăcăminte, căci acelea-s ca a celorlalți săteni, căci vezi Doamne, moda a pîtruns și în cătunele dela țeară. Trebuie să te porți ca lumea, zice Românul, de vrei să trăești în ea. Această apucătură însă după a mea părere se bate în cap cu proverbiul practicisim din poveste al Românilui. Tipurile sînt păstrate pe alcocrea binișor, se vede însă o corcitură de rasă, care a prins putere azi peste tot locul. Despre toate aceste voiu vorbi însă cu altă ocaziune, acum voiu să fac cunoscut numai gentilețea acelor, ce stăpînesc pe frații noștri din Istria.

La țeară preoții sînt domni, ei fac ce vreau și cum vreau, căci abuzurile lor n'au stavilă, din cauză că scopul activității lor în ultima linie se unește cu a stăpînilor. De o vreme încoace toți Români, cari au vizitat coloniile române din Istria, au fost tratați în mod nedemn de gendarmii rurali sub diferite pretexte. N'am făcut nici o excepție, căci la 5 Oct. n. a. c. am fost espus unei tratări, știți cum e moda celor îngâmfați, cari n'au nici un pic de omenie, dar' apoi ce le trebuie omenie, cînd salvează interesele lor și mîntuie »Croatii« din »teara Ciribirilor«, sau »Vlasia«, cum potrivit a zis dl Burada.

Cînd după o muncă de dimineață până la patru după amezzi, cu o pauză de vre-o ¼ de oră, cînd am prînzit, mi-am fost proptit capul îngîndurit, m'ezrez din letargia grîjilor la niște bateri în ușe. E osterierul (ospetarul) și m'ea roagă să poftescă că m'ea chiamă un gendarm. Visita aceasta neașteptată nu m'a surprins, m'a scărbit însă modul șandalos în care s'a purtat față de mine. După legitimare am fost lăsat pe un moment în pace. Am fost acuzat că voiu să transport de-acolo fetele și ficiorii la noi în țeară, căci gendarmul știe, căci așa se vorbește în tot satul. Rugându-l să-mi arete barem o mărturie dela care a auzit, vîzui că pe față gendarmului s'eburdă un joc de colorii, bătea fețe, cum se zice pe la noi. El era în oficiu, cu pălăria legată de barbă, cu baionetul pe pușcă. El avea rangul de sergent, apărător al siguranței publice, staționat în comuna Boglume, unde e podestaria acelor sate. În câteva momente vine mărturia, un lingău al popei, cu potestatul Bușetici din Boglume, un ucigaș, care a stat 16 luni în pușcărie din cauză că a ucis un om. Azi însă se bucură de ranguri onorifice, căci ocupă și el un loc în administrația provinciei Istria din simplul motiv că e un Croat încarnat, dușman de moarte al Românilor. Potestatul cu pălăria pe ochi, el nu mai juca colorii, căci se căznea să-și elupte un echilibru, în față roș ca racu. Erau în oficiu atît el cît și sergentul și pe semne ca să prîndă curaj și să-și împlinească mai bine misiunea, s'au fost întărit prea bine.

Mergem în osterie, lumea se adună din toate părțile. Mulțimea, curioasă și înduioșată de soartea mea, năvăliă din toate părțile. Ne apropiem de masă, scot hărțile să luăm notițe, gendarmul cu pușca lîngă mine, ca lîngă un asasin, potestatul — în oficiu — începe să-și arete puterea, bate cu pumnul în masă, și poruncește tăcere în limba croată. Toată discușiunea s'a făcut în limba croată. Eu rog gendarmul în fața lunei adunate să se-mi arete mărturia. El întreață pe ael rătăcit, un prăpădit de vîcar, care nimic n'a avut și nimic nu are în comună, că m'ea cunoaște și ce știe de mine.

Mărturia spune că nu m'ea cunoaște și n'a vorbit cu mine nimic, ci numai, că el a auzit vorbind o femeie. Întreba autoritățile, păzitorii siguranței publice, că ce se iau după gura unor babe, cari nu știu ce vorbesc? Drept răspuns primesc niște gentile vorbe din partea potestatului, în vreme-ce gendarmul dispăruse. El asigurase liniștea publică și mîntuise fetele și ficiorii furați de mine.

Potestatul însă-mi porunci, că am dreptul să rămîn numai până mîne dimineață în Susquevizza, căci acesta era centrul excursiunilor mele în satele române, și că la cas contrar trimite doi gendarmi, să m'ea poarte până la Albona. Cine vrea să petreacă în opștina sa, așa-mi zicea, trebuie să se prezente la el și să-și spună că ce lucrează și de ce vrea să petreacă vremea în acele sate. Tălmăcirea regulamentului comunal cheltuie o cantitate bună din țărîa gradeilor forței potestatului și dînsul, dornic de a-și recăștiga ce a perdut, se căznea în această vreme să-și înlocuiască din un ulcior de vin ce a perdut. Bombănit-a el multe verzi-uscate, eu însă sătul de sfaturile lui nu l'am mai băgat în seamă și m'am depărtat. O lume de oameni m'ea aștepta să-și spun ce s'a întemplant.

Vorbit-am mult cu frații noștri, lucruri cari nu se pot spune aici în câteva șire, cred însă că voiu reveni asupra lor cu altă ocaziune. Vorbele lor simple, dar' isvorite din inimi ce știu simți, mi-au dat să înțeleg, că și ei au păstrat în toate curățenia firea ființei Românilui și că baionetele și pedepsele domnilor nu vor pute șterge cu una cu două existența lor din acele ținuturi.

Mare luptă sufletească s'a făcut între sentimentele mele de dragoste și de admirare, cînd am părăsit cătunele lor să vizitez celelate părți, unde mai există Români. Sînt pe cale, schimb locurile din zi în zi și nu am vreme să scriu mai pe larg deocamdată despre referințele de aici. Cât voiu termina studiul meu și m'ea voiu stabili într-un loc, voiu reveni asupra chestiunii fraților din Istria.

Isiif Popovici.

Revista ziarelor.

»Epoca«, sub titlul Grele încercări se ocupă de boala prințului Carol. Zice: »Cu ajutorul Domnului și cu luminile științei, nu ne este iertat să desnațideșim.

Speranțele țerei și ale dinastiei sînt prea mari, prea înrădăcinate pentru a ne gândi un moment că ele s'ar pute zdruncina.

»Dreptatea« consacră numărul seu lui Toni Bacalbașa.

»Drapelul« se ocupă de situațiune. »Universal« vorbește asupra răsboiului. »Gazeta Transilvaniei« se ocupă cu articolul din »Egyetértés« »Valahii în Roma« și constată că Ungurii, luând manifestatiunea ca îndreptată contra lor propagă »curată și nefalsificata ură de rasă«.

Cronica zilei.

Români și Italiani.

Roma, 15 Octomvrie n.

Dl V. A. Urechiu a primit dela primarul orașului italian Sulmona următoarea telegramă:

»Sulmona mîndră că a dat naștere divului Ovidiu, trimite reprezentanței României la Roma, salutul trîfesc și urarea sinceră, ca indisolubile să fie legăturile dintre popoarele care au origina comună și cultul viu pentru aceiași ilustrii strămoși«.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Scrisoare din Sătmar.

— Meditațiuni în jurul unei capele. —

Sănișlău, 10 Oct. n. 1899.

(Urmare și fine).

Ridicînd confratele nostru Cosma capela din vorbă, a făcut mărturisire vizibilă, deși tăcută, despre menirea omului; a mărturisit pe lîngă nemurirea spiritului omenesc, pe lîngă sublimitatea morții creștine.

În spiritul acestuia au aflat echou cuvintele psalmistului:

»Iehova! iubesc frumșea casei Tale, și locașul mării Tale!«

Sub altar e zidit mausoleu. Primul loc e designat osîmintelor părinților sei, conform poruncei a patra:

»Omule, onorează pe tatăl tîu și pe mamă-ta... ca să trăești mult pe pămînt!« (El e deja de 82 de ani), că la Iehova este fîntîna vieții și-ți va scoate zile din ea.

Privind cea capelă nouă, care e atît de luminoasă, atît de sfîntă, ne cuprinde un sfînt cutremur ca pe patriarhul Iacob, care, unde i-s'a arîtat Domnul esclamă:

»O, cît de înfricoșată e locuința aceasta!... Aceasta nu este alta decît casa lui Dumnezeu... da, aceasta e poarta cerului.«

1) Psalm 25, v. 8. 2) Mozes I. c. 28, v. 17.

Par'că auzim din sanctuar o voce efemeră:

»Cel-ce păzește legile Domnului va avea viață eternă.

O, cîtă mîngăiere e în credința nemuririi, o, cîtă mîreție e în aceasta! »Non omnis moriar!« zice un poet păgîn; toată mîngăierea i'a dat cea speranță.

O, cu cît altcum sună al creștinului: »Non omnis moriar!«

Fără de religie viața n'are înțeles, e o navigațiune fără cărmă și fără țință; e un joc fără rost al sorței, e un chaos nebun de episoade groaznice.

Lipsa de religie e moartea națiunilor, ea ucide moralitatea și duce la cele mai înfiorătoare delicta.

Și oare delicta ce produc?! Priviți ruinele Babilonului, nu ne vom întîlni oare pe ele cu urme de păcate grele?! Chiar așa și la Ninive.

Românilor, să trezim gîndul nostru. În religione e adevăr și liniște, religia sfîntește și liniștește durerile omului trudit.

De vom umbla în căile lui Christos nu vom rătăci, de vom asculta de vocea lui nu ne vom înșela.

Christos a zis:

»Probați a trăi, pe cum vă învăț eu și veți vedea, că vă învăț adevărul!

Noi Români cu atît mai mult ar trebui să fim religioși, căci noi — pot zice — numai preoților cu crucea în frunte le putem mulțumi existența noastră națională. Națiunea română, orfana fiică a gîntei latine, plecată la

pămînt, zdruncinată de suferințele suportate în secolii feudalismului și în alți secolii grei, desprețuită, rușinată, insultată de inimici infuriați: numai susținută de cruce, spriginită de religie s'a ridicat cu demnitate. Și preotul Dumnezeului celui viu o conduse la soarele conștiinței de sine, indemnînd-o să se încălzească la razele lui sacre. Și încălzindu-se îl picară de pe membrele zdruncinate, catenele ghețoase ale întunerecului, și s'a deslipit ghiata dură de pe pleoapele-i mătăsoase. Reînviată și pîtrunsă de căldura divină, privi în jur de sine și-și vîzî leagănul gîntei sale în urbea eternă.

»Esclamă, și vocea ei sonoră o recunoscu lumea, care apoi o puse în șirul surorilor sale latine...

De-atunci cutrieră codrii imnul: »Deșteaptă-te Române!« și rîsună sanctuarul templelor de cîntecul psalmistului:

»Veniți să cîntăm lui Iehova! Să strigăm cu bucurie stîncei mîntuirii noastre.

Veniți să ne proșternem și să plîngem înaintea lui Iehova!«

Precum zisei, națiunea română fu ridicată până la nivelul ei de acum, prin preoți, cu crucea în frunte, deci și de acum înainte ne trebuie preoții, căci pe preot nici o restrîcție nu-l poate doborî, — el cu ochi blânzi, liniștiți, umezi și triști, imploară ajutorul lui Dumnezeu. Să nu uităm, că: »Dumnezeu înmulțește națiunile și le stirpește. El rîmăștește popoarele și earăși le mîrginește.«

1) Psalmul 94, v. 1 și 6. 2) Iov c. 12, v. 23.

În veci nu va pieri cea nație, care are în fruntea sa preoți și-și cîștigă învingerile sale pe cîmpul spiritual al religiei luptînd sub flamura crucei.

Dee cerul, ca și în umbra capelei noue din Sănișlău să se nască multe idei sfinte, folositoare gîntei române. Dee cerul, ca în spiritul celor-ce vor privi acest templu alb, să se întreaască curajul în luptele amare și grele ale vieții lumești. O, și mulți se luptă numai pentru traul lunei și pentru fericirea acesteia, deși toate acestea se vor înduși în mormînt, căci ori-cît de însuflețit ar fi și chiotul de fericire se sfîrșește.

Și oare ce ne poate da lumea pentru eternitate?... Ce ne poate da față de moarte?... Nici măcar odihnă nu ne poate oferi, afară de ceea-ce ni-o ofere mormîntul.

Veni-va timpul, cînd această lume prețuită se va clătina, ca omul cel beat și se va șterge ca cortul zidit pe o noapte.»

Dar' mai în grabă va veni timpul, cînd cel nelegiuit se va usca ca viața tăiată de vie și ca olivul care-și lapedă floarea sa.»

Atheul nu se va pute ascunde de față lui Dumnezeu, căci Iehova descopere adîncurile întunerecului; și aduce la lumină umbra morții.»

E îngrozitor cînd știm, că între Români inteligenți se înmulțesc în grad înspăimîntător numărul atheilor beți de sofisme filosofiei moderne.

1) Isaia c. 24, v. 20. 2) Iov c. 15, v. 33 și 34. 3) Iov c. 12, v. 22.

1) Iud. 10—31.

Telegrama e iscälitã de primarul oraşului Sulmona, *Tabassi*.

Numărul unic intitulat „*Românii la Roma*” s'a pus în vânzare astăzi seară în folosul săracilor din Roma și a obținut un mare succes.

Senatorul *Urechii* a expedat o telegramă de condolență familiei senatorului *Bontandini*, președintele societății presei italiene, care a murit ieri.

Sibiu, 18 Oct. n.

Memento. 19 Octombrie: Congregația comitatului Arad.

22 Octombrie: Adun. de control a rezerv. sibieni a. c. — Maria — „*Maria*”, rev. inv. gr.-cat. filiala Sângiorgiu, adun. de conșt. în Rodna-veche.

22-29 Octombrie: Expoziția de poame a Reuniunii agricole rom. în Sibiu.

23 Octombrie: Cercul Ardusat — Sămeș al reu. inv. gr.-cat. din arhiepiscopatul Sămeșului, adun. gener. în Bozina-mare.

25 Octombrie: Concurs de medie cereală în cercul Sănbenedicului.

„*Astra*” la Vaidei. Duminecă a fost adunarea despărțimentului Oraștie al „*Asociației*” la Vaidei. S'au ținut două disertații despre stupărit. S'au împărțit cărțile populului. S'au ales comitetul de nou și s'au adunat 198 fl. pentru „*Asociație*”. Seara s'a jucat o piesă teatrală. Poporul a participat în număr frumos. N'a fugit de domni ca la Poplaca.

Necrolog. Primim următoarele anunțe funebreale: Direcțiunea institutului de credit și economii „*Timișana*” cu adăncă durere sufletescă aduce la cunoștința tuturor institutelor colege doioasa știre, că zelosul și neuitatul seu membru *Ioan Istin*, parohu! gr.-or. român din *Mehala*, Duminecă, în 3/15 Octombrie a. c. seara, a adormit în Domnul, în urmarea unei atac asupra inimii, ce în toată viața a bătut cu toată căldura pentru institutul nostru. Osemintele mult regretatului și neuitatului nostru coleg s'au înmormântat în 5/17 Octombrie a. c., ora 10 a. m. cu ceremonialul prescriș pentru preoți, în comuna *Mehala*. Din ședința ținută la 4/16 Octombrie 1899.

— Cu inima frântă de durere anunțăm, că prea iubitul nostru soț, tatăl și frate *Ioan Ionașiu*, asesor consistorial ordinar, președintele Reuniunii învățătorilor din diecea Caransebeșului, deputat sinodal și congresual, reprezentant orașenesc și comitatens, la 9 ore din zi, după lungi și grele suferințe, în etate de 63 ani și în al 32-lea an al fericii sale căsătorii a trecut din viață, astăzi Luni, în 4/16 Octombrie a. c. Rămășițele scumpului nostru defunct s'au așezat în cimiterul sfintei biserici gr.-orientale din loc *Marți*, în 5/17 l. c., la orele 3 după amiază. Caransebeș, în 4/16 Octombrie 1899. Traian Ionașiu născ. Lorenti, ca soție; Sofia Ionașiu, ca fiu; Rosa Ionașiu măr. Băian, ca fiică; Dimitrie Ionașiu, Maria Ionașiu măr. Bucur, Petru Ionașiu, Elisaveta Ionașiu vęd. Pau, ca frați și surori.

Fundațiunea „Molnar”. Din prilejul jubileului de 10 ani dela instalarea comitetului Dr. Victor Molnar, congregația comitatului Timiș a făcut o fundațiune, din interesele căreia s'au capete stipendii băieții de ai angloților comitatului (în funcțiune, pensionați, ori rețosați), cari vor cerceta gimnasia, școala reale, ori alte instituite de învățământ. Capitalul fundațiunii, adunat din cotele, e 2492 fl. 91 cr., capitalul unui stipendiu e fixat în suma de 2000 fl., avënd a se capitalisa 10% din interese până când se vor forma patru baze de stipendii (de patru-ori 2000 fl.), când apoi toate interesele, fără nici o detrageră, se vor împărți ca stipendii.

I. P. Sfinția Sa Metropolitul Dr. V. Mihály de *Apsa* a fost primit alături, 16 l. c. în audiență privată la *Maiestea Sa Monarchul*, în castelul regal din *Buda*.

Adevărat se fie? O știre ni-se nuntă din *Torontal*, care nu ne vine să credem, la prima citire. Comitatul *Torontal*, ca toate corporațiunile maniere și maghiarizătoare a creat anuie premii pentru acei învățători ne-aghiari, cari vor dovedi cu elevii lor ai mare progres în *limba maghiară*. Premiul e de 300 fl. și astfel ispită e mare; dar' faptul rămâne din punct de vedere românesc imoral și demoralizator. Se anunță acum, că la această premie s'au concursat și un învățător român, dl *liu Vuia* din *Banat-Comlog*, de frunte, ni mai se ține învățător de crunte, ci și foarte bine salariat, așa căt n'are și măcar scusa sărăciei pentru ușurea păcatului seu. Mai mult. Se zice lacumul de arginți, *Vuia*, ar fi fost înmormântat în calea sa rățită de însuși topopol și inspectorul seu confesional *Paul Miulescu*, care i-ar fi dat o recomandare ca el să câștige premiul marisărei.

Faptul ar fi de mare gravitate. ceea așteptăm esplicări dela cei ai.

Inmormântarea lui Anton Bacalbașa. Duminecă s'a făcut inmormântarea regretatului ziarist, *Anton Bacalbașa*, la București. După terminarea serviciului religios, oficiat la locuincă reșosatului, dl G. Ranetti, primul redactor al „*Dreptății*”, a vorbit în numele redacției aceluia ziar. A fost dl *N. Fleva*, ministrul domeniilor, a rostit o mică cuvântare, care a emoționat până la lacrimi întreaga asistență, printre care se observa mai mulți deputați, ziaristi și artiști. Între multele coroane se aflau și următoarele: o coroană de crin, din partea adunării deputaților, cu inscripția: *Lui Anton Bacalbașa*; din partea ziaristilor, o coroană de stejar: *Lui Anton Bacalbașa*; o frumoasă coroană de violete și pansele din partea orilor *Constantin, Iancu și Alesandru Bacalbașa*, frații decedatului; o coroană de trandafiri albi și crisanteme din partea redacției și administrației ziarului „*Dreptății*”; din partea dlui *Dr. G. Radovici*, o coroană de stejar; o coroană de pansele din partea părinților; o coroană de stejar din partea familiei *Mani*, cu inscripția: *Prietenului iubit*; una de foi de lămâi din partea societății curelarilor; din partea d-nei *Bacalbașa*, o coroană frumoasă de salcâm alb: *Lui Toni* al meu; una din partea societății presei: *Ziaristului Toni Bacalbașa*, etc. etc. Cortejul a sosit la orele 4 la *Bellu*. După ce corul a cântat un prea frumos imn și dl *Mortun* a mai rostit câteva cuvinte, pământul ascunde trupul lui *Anton Bacalbașa* de vederea prietenilor sei, cari au plecat cu ochii plini de lacrimi.

România ovreiască — în *New-York*. Evreii emigrați din România în cei din urmă 20 ani, au construit la *New-York* un teatru mare cu numele de „*Romania Opera House*”. Construcția a costat 400.000 lei. În acest teatru se joacă numai piese și opere ovreiești în limba ovreiască; din artiști sunt toți originari din *Iasi* și *Boțoșani*.

Conferențe învățătoresci. Învățătorii gr.-or. din ppresbiteratele *Reghin* și *Mureș-Oșorhei* sunt convocați la conferență pe 26 Octombrie n. în *Jabenița*, ear' cei din ppresbiteratele *Brașov*, *Bran* și *Treiscaune* pe aceeași zi în *Brașov*.

Regele Greciei apare cu prințul *Nicolae* au sosit Duminecă dimineața în *Berlin*, întâmpinați fiind la gară din partea adjunctului *Prinzet* ca reprezentant al imperatului. În onoarea lor s'a dat dineu în noul palat imperial.

Angloții — la biserică. Congregația comitatului *Torontal* a hotărât, că angloții comitatens Duminecă și în sărbători au se meargă la biserică. Orele de oficiu în Duminecă și sărbători nu se cassează, dar' se dă bucuros voe angloților, ca pe timpul serviciului divin se meargă la biserică.

† **Bonfadini.** Din *Roma* se raportează, că senatorului *Romualdo Bontadini* a reșosat în vila sa dela *Albseggia* în etate de 69 ani. În *Bonfadini* știința și presa perde un valoros luptător. Activitatea ziaristică și-a început-o la „*Politecnico*” care în urmă e fusionat cu „*Nuova Antologia*”. După moartea lui *Bonghi* a fost ales president al Reuniunii ziaristilor italieni. A fost unul dintre cei mai mari oratori.

Matriculele civile. Spesele matriculelor civile se urcă din an în an. Astfel în bugetul anului viitor sunt luate earăși cu cincizeci și trei mii de coroane mai mult decât în anul trecut. Peste tot sînt prelinominate pentru acest scop „*patriotic*” cam două milioane și jumătate de coroane. Plusul anului viitor e reclamat de necesitatea înmulțirii personalului, în grămeșul matriculanților.

Un redactor curentat. Ni-se serie din *Lipova*: Sîntem informați că dl *I. Russu Șirivan* lipește de aproape patru luni dela redacția „*Tribunei Populului*”. Dl *Dr. Dimitrie Magdu* i-a intentat proces pentru delict de calumnie și s'a și prezentat la termenul pertractării în 4 Octombrie a. c., la tribunalul din *Oradea-mare*, dar' inculpat ca n' palmă.

I-s'a cerut curentarea, eventual sistarea ziarului, pe simplul motiv, că un ziar nu se poate redacta fără redactor responsabil.

Rectificare. Timpul liturgic român, în biserica „*S-ta Barbara*” din *Viena* s'a indicat cu o greșală de tipar. Rectificăm: liturgia se ține dela 9-9¼.

Lipsă de oficiu. În timpul din urmă au eșit din armată atât de mulți oficiu, încât spre a suplini lipsa lor atât ministrul comun de războiu cât și ministrul de convezu au invitat pe oficiu în rezervă, cu calificăție mai bună să intre în serviciu activ.

Băiat ucigaș. Pe câmpul dela *Dobrițin* ficiorășii *Török István* și *Faragó Mihály*, la paza oilor, s'au certat pentru un sbiciu. *Török* a împântat brișca în inima lui *Faragó*, care a murit momentan. Cadavrul a fost aflat a doua zi, ear' ucigașul a fost aflat a doua zi, ear' locul crimei ca și-cum nimic nu s'ar fi întemplat.

Biblioteca populară, s'a înființat de curënd în comuna *Sănger* (*Mező-Szengyel*) pe lângă bibliotecă și dăruire de cărți noi de bibliotecă e binevenită. Eventualele oferte a se adresa învățătorului *Maxim Oltean*.

Grăbiți a procura!

— Almanachul învățătorului român. —

Cețiți de grabă, domnilor, Căci ești-a apărut Un „*Almanach*” cu mult decor, Cum nu s'a mai vëndut.

El are chiar și călindar Cu reguli de tipic Și spune multe lucruri mari Și câte-un lucru mic...

Dar' toate sînt prea de folos Ori-cărui dascăl bun, Ba chiar și sexului frumos La inimă îl pun.

În text vënd multe ochii ței, Pe file albe scrii, De nu elevii, buni și rei, Ei, poate — datorii...

Zic zău, că toți vor admira Acest op cu notiți — Grăbiți acum a-l cumpăra, Grăbiți! Grăbiți!!! Grăbiți!!!

MAI NOU.

Războiul.

Pușinele știri sosite din *Africa-sudică* arată mișcarea trupelor beligeranților. Lupte mai însemnate nu s'au dat.

Din *London* se anunță, că știri sosite acolo vestesc, că *Burii* au încunjurat și isolat cele trei fortărețe engleze dela granița vestică *Mafeking*, *Kimberley* și *Vryburg*.

Din *Natal* se anunță, că *Burii* au trecut granița și înaintează în trei coloane. Coloana din mijloc e comandată de generalul *Joubert*. Ocuparea *New-Castle* se confirmă. De aici *Burii* înaintează spre *Dundee*. Pasurile, cari se deschid spre *Transvaal* și *Oranje* sînt, baricadate și apărate de redute.

Ultime știri.

Viena, 18 Octombrie n. Ședința de deschidere a *Reichsrath*-ului a fost foarte bine cercetată și a decurs fără incidente.

— În consiliul comun de ministri s'a stabilit bugetul comun. S'au introdus sumele corăspunzătoare pentru ridicarea lefurilor oficerești.

POSTA REDACȚIUNII.

„*Ce ține*” — Merçi! „*Parochianul*”. Faptul nu merită atâta vorbă.

ECONOMIE.

Esposițiile economice din Sibiu.

Asemnându-ne în ajutor de 100 fl. u. de agricultură a un ajutor de 100 fl. pentru premiile esposiției de poame și altul de 100 fl. pentru a celei de vite, programele publicate se întregesc astfel:

La premiile esposiției de poame se mai adaugă: la grupa I. Poame în stare naturală: a) mere, pere și gutui: 2 premii de câte 5 coroane; la grupa II. *Struguri*: a) struguri de vin: 1 premiu de 10 coroane; b) struguri de masă: 2 premii de câte 5 coroane; la grupa III. *Derivate din poame și struguri*: a) must, vin, rachiu, oțet și olei: 2 premii de câte 5 coroane; b) poame uscate, licitar, compot, dulceată etc.: 2 premii de câte 5 coroane. În consecuență se vor distribui 47 premii în valoare de 220 coroane.

La premiile esposiției de vite se mai adaugă: la grupa I. *Bovine de prăsilă*: a) tauri: 1 premiu de 40 cor.; b) vaci: 1 premiu de 35 coroane; c) tăureni: 1 premiu de 30 și altul de 25 cor.; d) viței: 1 premiu de 20 cor.; la grupa II. *Oi de prăsilă*: a) berbeci: 1 premiu de 25 coroane; b) oi: 1 premiu de 25 cor. În consecuență se vor distribui în total 38 de premii în valoare de 400 coroane.

Premiile de stat amăsorat dispozițiilor ministeriale se vor distribui la propunerea juriului, prin onorabilul inspector pentru prăsilă vitelor din districtul *Sibiu*.

Exposiția de poame nu se va ține în pavilionul „*Reuniunii de patinagiu*”, ci în *saleta dela „Gesellschaftshaus*”, ear' cea de vite nu pe locul de *patinagiu*, ci în *Tirgul vitelor*.

Din ședința comitetului „*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu*”, ținută la 17 Octombrie n. 1899.

Dem. Comșa, Vic. Tordășianu, președinte, secretar.

Tribuna Literară.

Din „*L'Illustrazione Italiana*”.

Cea mai splendidă și mai lătită revistă italiană „*L'Illustrazione Italiana*”, ce apare în *Milano*, are un număr, cel din 15 Octombrie n. de special interes pentru noi. Distinsa revistă, cea mai răspândită pe la noi, căci se găsește prin toate cafenele mai de seamă, aduce în acest număr multe ilustrații frumoase dela congresul orientaliștilor din *Roma*, unde *Românii* au avut un rol mare și frumos.

Pe lângă ilustrațiunile de interes general revista italiană aduce mai multe ilustrațiunile de interes românesc, între altele *delegațiunea Românilor*, vre-o 24 persoane, în mijloc de canunura de bronz, și pe ciobanu *Cârțan*, într'o splendidă fotografie.

„Cel mai remarcant e un păstor român — zice corespondentul din *Roma* al revistei — despre care lăsam să vorbească gentila noastră colaboratoare. Urmează apoi următorul articol:

„*Un pastore rumeno*”.

El pornește din *Transilvania* și e a treia-oară, că tare în idealul seu, vine, ca un *salto Romeo*, ca să sârute țerina marei sale *rome*, *Roma*. Se numește *George Cartianu*; numără cam 35 ani e de statură mijlocie, dar' viguros; părul de o culoare blondă închisă, disordonat, îi umbrește fața, în care lucesc marii și bunii ochi albaștri. Aparține la o familie patriarcală de păstori, al cărei cap e bătrânul tată, în jurul căruia se adună mulți ficiori, cu nevestele și copiii lor.

Îl cunoscu acum trei ani: era îmbrăcat cu același costum de țeran român, — care așa de mult se aseamănă cu costumul vechilor *Daci* — cu deosebirea, că și-a acoperit capul — contra frigului care căpră, care — cu o căciulă de piele de capră, care îl face un tip și mai caracteristic. Îmi vorbea de câmpurile sale, de munții sei, de turma sa. Într'o traistă de piele, unicul seu bagaj de călătorie, avea puține albituri, între cari o cârtică de istorie romană și o fluieră mică, instrument țărănesc, plăcut deja *Faunilor*. Insuflețit, în întreagă ființa sa cu espreșune inteligentă, îmi povestea cum în zilele lungi de vară, pe când vitele se împărășiau la pășune și caprele alergau sărind din stâncă în stâncă, el cetia la umbră istoria luptelor romane; pronunțând numele *Traian* avea un accent de deosebit entuziasm; amintind de *Roma* își descoperea capul, pentru-că „*Roma* — esclama el — e mama mea”.

El voia — voia tare — să vadă această patrie antică; și fără de bani în pungă, fără de prieteni în țeară, porni la drum, restaurându-și puterile, după lungi resturări de marș, în umbra vre-unui otel sau în vre-o colibă, dormind pe ori-ce glie, mâncând la mesciara fraților sei păstori, unde afla, sau nutrindu-se cu pâine și legumă, din deșaga, sau putrinind, sculându-se însă totdeauna odihnit, mai tare și mai cu ferbinte dor de ținta sa.

Vede în fine vechia *Stăpână* a lunei; aleargă, ca la un *Altar*, de care îl leagă un vot, la *colunna lui Traian*, unde e vorba că odihnea rămășițele învingătorului lui *Decebal*; se închide aici, și voeste să doarmă sub gloriosul monument, care reaminteste libertatea poporului seu — dacă un gardist, mai puțin inspirat de idealele fraților latini nu l'ar arunca de acolo — o prosă a timpurilor noi! — areștându-l ca vagabund.

Acum a aflat că un grup de *Români* s'a adunat în capitala *Italiai*, și s'a adaus la glorioasa familie a învățătorilor din toată lumea, spre a lua parte la al XII-lea congres al orientaliștilor; și-a pus de grumazi traista de piele, a luat a treia-oară drumul către *Roma* cu credință neclătinată în entuziasmul seu pentru frații latini și pentru patrie mamă.

Ear' eu, mișcată în fața unei așa de mari credințe în idealele curate ale marinimoaselor tradițiuni, mă întreb: oare un țeran de ai noștri, așa aproape de focalul unei mari civilizațiuni, știrea-ăr gândi un moment, cum gândește *George Cartianu*; găsire-ar el țărfa se înfrunte ceea-ce a înfruntat păstorul român?..

Clelia Bertini Attili.

ECHOURI LITERARE.

Despre *Tragedia Calvarului* au apărut două recenziuni, competente și foarte favorabile. Sînt organele noastre bisericești principale, cari se rotesc.

„*Telegraful Român*” în recenziunea sa concludă astfel:

„Această scriere tratează momentul cel mai sfășietor de inimă, divina tragedie a Mântuitorului nostru *Isus Christos*. O recomandăm ca o lectură, ce înalță și înduioșează inima creștinului.”

„*Unirea*” se pronunță între altele astfel:

E o adevărată tragedie, dar' o tragedie sfântă. Ca și în o măiestra operă de artă autorul înă se urmează una după cealaltă scenele cele mai emoționătoare, care te fac să tremuri de nerăbdare pentru apropiatul sfârșit. Și de ai vedé în pieptu-și inimă păgână încă ar trebui să te înduioșezi când cetesti, „*durerile cele mai crâncene*” pe cari le-a suferit eroul acestei tragedii sante.

Traducerea nu e mai pe jos de cuprins. Limba e foarte frumoasă: e cea din finteile cărți. Citând adese din buchia lui *Clain*, traducătorii au împrimutat stilul vechilor scripturi.

De partea tehnică nu avem de zis decât ear' cuvinte de laudă. Esecutarea tipografică și broșarea în stil franțozesc satisfac celor mai esagerate pretensiuni și, fac multă laudă „*Tipografiei*” din *Sibiu*.

Terminând ne ținem de cea mai plăcută datorință a recomanda cartea aceasta tuturor acelor, ce doresc o lectură bună și frumoasă, un graiu curat românesc.

Despre *Almanachul învățătorului român* publică „*Telegraful Român*”, în nr. 106, o recenziune, din care estraagem următoarele:

„Deja în exterior își face o impresie foarte plăcută, format 16”, tocmai potrivit de purtat, legat frumos, hârtie fină și ilustrații reușite.

Pe cât de bine se prezintă în ce privește ajustarea eternă, tot pe atât de bogat e și în cuprins.

Almanachul prezent în urmă înadabilul și neobositul zel al dlui inv. *Iosif Velcean*, denotă un mare progres față de cel din anul trecut și prin aceasta de sine se impune ca un ce indispensabil pentru fiecare învățător român.

Dar' se analizăm puțin cuprinsul lui:

Pe prima foaie aflăm referința dlui profesor seminarial *Dr. D. P. Barciuanu*, bărbat cu mari și îndobște cunoscute merite pe terenul învățământului. În *Almanach* aflăm o scurtă biografie și un sumar al operelor didactice, scrise de dl prof. *Dr. Barciuanu*. — Al 2-lea portret reprezintă pe dl *Ioan Pop Reșganu*, devotatul învățător și bine cunoscutul folklorist român, a cărui biografie o aflăm deasemenea.

Almanachul conține pe lângă călindar și notițe de tipic, date cronologice, genealogice, date referitoare la postă și telegraf, apoi sematismul ambelor biserici române și sematismul reuniunilor învățătoresci.

Urmează partea literară cu multe sujete din cele mai interesante, în fine literatura școlară, cartea experiențelor, apendice și anunțuri.

Indemnăm pe d-nii învățători să nu pregate a-și procura acest călindar portativ, din care multe cunoștințe folositoare vor pute culege, și vor avé totodată tabloul întregului organism învățătoresc, ca într'o iconă fidelă înaintea ochilor.

La

Abonament lunar

pentru

Octombrie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „*TRIBUNA*”.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea: *Leo Bauer*.

Joi, 19 Octombrie n.

EINE LIEBESHEIRATH.

Scenă din viață în trei acte și un prelu-diu, de *A. Baumberg*.

Inceputul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

La 18 Octombrie n. 1899.

Hotel „*Imperatul Românilor*”: Alimășan, advocat din *Cluj*; Vasvârj, căpitan de poliție din *Sighișoara*; Silek, profesor din *Deva*; Wittmayer, hotelier din *Făgăraș*; d-na *Gyöngyösy*, Maria, hotelier din *Sighișoara*, d-na *Abraham* din *Vamos-Galfalva*, privatiere; Stanek din *Bozen*, *F. Mayer*, *H. Mayer*, din *Budapesta*, *Jekim*, *Samsón*, din *Viena*, comercianți.

Hotel „*Neurihren*”: *Packer*, inspector de asigurantă din *Cluj*.

Hotel „*Meltzer*”: *Boer*, căpitan din *Abrud*; *Schmidt*, notar din *Vulpăr*; *Roman*, advocat din *Medias*; *Balassy*, oficial din *Cluj*; *Löwiger* din *Budapesta*, *Radu* din *Săcel*, *Ciulescu* din *Brăila*, comercianți; *Neundörfer*, cu șosefia, fotograf din *Bistrița*; *Eugenia Pop* din *Vineția*, *Maria Maximilian* dia *Brașov*, preotese.

Almanachul învătătorului român.

Apel către frații colegi și către amicii școlii române.
A apărut, și se află de vânzare la subscrisul, și la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcei nr. 15.

„Almanachul învățătorului român” pe anul școlar 1899—1900.

Dacă în lipsa de abonamente suficiente și în fața șeselor mari, pe lângă toate opintirile, nu ne-a fost cu putință a reduce prețul, ceea ce ar fi dorit din toată inima, aceasta se compensează pe deplin prin faptul, că în acest an *Almanachul* a apărut cu mari îmbunătățiri atât la cuprins, ce s'a îmbogățit cu material de mare folos învățătorilor, cât și îndeosebi la ajustarea esteriei.

În estan *Almanachul* este legat frumos și traimie, în legătură de pânză, cu teacă pentru cerusă etc., ilustrat și peste tot foarte elegant.

Almanachul are acum formatul unui *notes* portativ, plin de cunoștințe din domeniul literar și pedagogic, legi și ordinanți și cu multe alte îndrumări, cari stau zilnic la dispoziția învățătorului în toate afacerile sale școlare.

Estă, pentru orientare,

Cuprinsul Almanachului:

Prefață.

I. *Călimarul și notițe din tipic pro 1899/00*,
II. *Date chronologice pe anul 1900*.
III. *Date genealogice*: A) Austro-Ungaria. B) România. C) Celelalte state europene.

IV. *Afaceri de poștă și telegraf*: 1. Serviciul de scrisori. 2. Serviciul de mesagerie. 3. Tarifa pentru telegrame.

V. *Competențe de timbru și taxe*: 1. Dispozițiuni generale. 2. Documente scutite de timbru. 3. Documente nescutite de timbru. 4. Competența calculată în procente. 5. Scala timbrilor.

VI. *Șematismul bisericii ort. române*: 1. Metropolia. 2. Diocesele: A) Arhiepiscopia Transilvaniei. B) Diocesele Aradului. C) Diocesele Caransebeșului.

VII. *Șematismul provinciei metrop. gr.-cat.*: 1. Metropolia. 2. Diocesele: 1. Arhiepiscopia de Oradea-Mare. 2. Diocesele de Gherla. 3. Diocesele de Lugoj.

VIII. *Reuniuni învățătoresci*: a) Reuniunea învățătorilor români gr.-or. dela școlile confesionale din diocesele Caransebeșului; b) Reuniunea învățătorilor dela școlile populare confesionale din protopopiatele arădane I—VIII; c) Reuniunea inv. gr.-cat. „Mariana” din Năsăud; d) Reuniunea învățătorilor gr.-or. din districtul Sibiului; e) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei; f) Reuniunea învățătorilor rom. gr.-cat. din diocesele Lugojului recte ținutul Lugojului; g) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din ținutul Hațegului, ce centrul în Hațeg; h) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș.

IX. *Partea literară*: 1. Oda, la desvélirea bustului lui Ienachiță Văcărescu, de *Al. Muntean al lui Vasile* (București).

2. Dr. Dan. P. Barcianu, schiță biografică cu portret, de *Red. Almanachului*.

3. Sentențe pedagogice, de diferiți autori celebri.

4. Ioan Pop Reteganul, schiță biografică cu portret, de *George Cătană* (Valeadieni).

5. Școala și biserica, ca factori primordiali în educațiunea și cultura națională, de *Iosif Velcean* (Recița).

6. Cugetări, de *Ioan Scurtu* (Cluj).

7. Dascălii mei, amintiri din copilărie, de *Alex. Muntean al lui Vasile* (București).

8. Școala lui Lazăr, scenă din revista istorică-națională „100 de ani”, de *I. L. Caragiale* (București).

9. Maxime, de *Petru Cîpou*, învățător (Luncșoara).

10. Plugușorul anului, poezie dedicată învățătorilor români, după *C. Teodoru*.

11. Dragi pe ascunsul, versuri de *Adrian Ungurean*, învățător (Curtcheri).

X. Pro domo. (În această rubrică găsim aprecieri favorabile asupra Almanachului, an. I, dela diferiți bărbați: Stefan Velovan, Dr. Al. Mocsonyi, V. Babeș și mulți învățători).

XI. Școala confesională. (Aci găsim lucruri vrednice de știut pentru toți învățătorii. Anume:)

a) *Regulament* pentru organizarea învățământului în școlile populare;

b) *Din drepturile și datorințele învățătorului*;

c) *Literatura noastră școlară* în anul din urmă.

XII. *Cartea experiențelor*. (În această parte urmează vre-o 2—3 coale de rubrici pentru notițele trebuincioase învățătorului peste an).

XIII. *Apendice*.

XIV. *Anunțuri*.

Rămâne acum, ca îndeosebi frații colegi, conștii de chemarea, poziția și cerințele de progres și cu dor de a contribui la ridicarea nivelului statului învățătoresc, să nu intrelase a da — între toate împrejurările — spriginul dorit și

pretins de acest opșor, menit a fi *un sincer călăuz dascălului român și a stabili legătura solidară între învățătorii noștri*, stându-le întru ajutor întru împlinirea chemării sublime, ce o au în mijlocul poporului nostru.

Să părăsim odată, fraților colegi, superficialitatea, indolența, ușurătatea și *reslățirea forțelor*. Să ne gândim cum am 'sta noi, dacă *fi-care* ar fi la culmea chemării sale?!

Atunci, văzând frumoasa-vă interesare, *Almanachul* nostru va prinde curaj, va câștiga teren și drept de viață, ear' amicii sei, protectorii școlii române, nu vor întârzi a de ne privi și prețul după-cum merităm, și amésurat aspirațiunilor și prestațiunilor noastre, amésurat inteligenței, cunoștinței și afirmării noastre publice, ne va și remunera materialcește.

„Almanachul” s'a edat pentru voi, fraților colegi, prin urmare apelând la spriginul vostru binevoitor, soartea lui o pun în mâinile voastre și a tuturor bărbaților și amicilor școlii române.

Mai având la dispoziție unele esemplare din anul trecut, doritorii de a avé și „Almanachul” din I. an, binevoiască a trimite subscrisului, ori „Tipografie”, societate pe acțiuni, Sibiu, 70 cr. și-l vor primi, trimis franco.

Recița-montană, (Resiczabánya), 8 Oct. 1899.

Cu stimă și frăție

Iosif Velcean,
inv. român.

Partea a VI-a din *Memoriul lui Iosif Sterca Șuluțiu* de Cărpeneș, membru fondator și membru în comitet al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român”. Sibiu, tip. W. Krafft. Este un volum de 297 pagini, cu conținut variat și interesant și costă 1 fl. 25 cr. + 10 cr. porto. Două sute fl. din prețul cărței, se vor da pentru „casa națională”, restul pentru alte scopuri filantropice. La sfîrsitul cărței se adaugă o compoziție musicală: *Doina Metropolitului Alexandru Sterca Șuluțiu*, aranjată pe note pentru voce și piano. Partea cea mai mare a articolilor ce conține a mai fost publicată, prin foi și reviste, dar' valoarea lor e permanentă. Între altele conține întreagă biografia *nefericitului Dragoș*.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Octomvrie n. 1899.

Hărție-monetă română	Cump.	9.85	vënd.	9.40
Lire turcești	„	„	„	„
Imperiali (15 R ^o aur)	„	18.92	„	19.02
Ruble rusești 100	„	126.75	„	127.75
Galbene	„	5.64	„	5.69
Napoleon-d'ori	„	9.52	„	9.59
100 Marce germane	„	58.87	„	59.—
Livre sterling	„	11.96	„	12.06

Bursa de Budapesta.

Din 15 Octomvrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	115.25
„ „ val. cor. 4%	98.90
„ „ val. cor. 6%	119.75
Imprumutul căilor ferate ung.	119.25
Bonuri rurale ung.	92.75
„ croate-slavone	9.45
Obligațiunile desp. regalilor	161.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	187.50
Renta de hărție austriacă	98.—
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	116.25
Losuri austriace din 1860	185.50
Acțiunile băncei austro-ungare	900.—
„ de credit ung.	866.75
„ de credit austr.	862.20
Serisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.70
Galbene împărătești	5.70
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	58.95
London 10 Livre sterling	120.80

Bursa de Viena.

Din 15 Octomvrie n. 1899.

Renta de aur 4%	114.45
Renta ung. v. c. 4%	94.05
Imprumutul căilor ferate ung.	119.50
Bonuri rurale ung.	119.—
„ croate-slavone	93.—
Renta de hărție austriacă	98.50
„ argint austriacă	98.40
„ aur austriacă	116.50
Losuri austriace din 1860	135.—
Acțiunile băncei austro-ungare	907.—
„ de credit ung.	364.50
„ de credit austr.	361.25

Bursa de București.

Din 2 Octomvrie v.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	81
5% „ an. 1881	96	5% „ urb. Buc.	88 1/2
5% „ „ 1892	98 1/2	5% „ „ Iași	82
5% „ „ 1893	98 1/2	Banca Națion.	2560
5% „ „ 1894	83 1/2	„ Agricolă	306
5% „ „ 1899	84 1/2	„ României	—
5% „ „ 90.94	86 1/2	„ de scont	267
5% „ „ 1896	88	Dac. Rom.	420
5% „ „ 1898	88	Națională	430
Convertite rurale	—	Patria	—
5% Obl. c. B. 1883	—	Canstrucții	60
4 1/2% „ „ 1890	—	Basalt artificial	—
5% „ „ 1895	—	Tramv. nou	—
5% „ „ 93 1/2	—	Baia centrală	105

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe

acțiuni: Iosif Marschall.

Convocare.

Conform §-ului 154 din legea comercială membrii fondatori ai înființândei societăți comerciale pe acții în Gerboveți, prin aceasta au onoare a convoca pe domnii acționari la „adunarea generală constituantă”, ce se va ține în Gerboveți, la 29 Octomvrie st. n. 1899, d. a. la 2 ore, în locuința de sub nr. 32 a domnului Ignatie Străin.

Obiectele adunării:

1. Convingerea despre adunarea capitalului social din prospect pe baza subscrierilor și plătirilor incurse.

2. Stabilirea statutelor și decideria învoielilor eventuale cu fundatorii sau alții.

3. A lua conclud despre constituirea sau neconstituirea societăței.

4. Denumirea direcțiunei prin membrii fondatori și alegerea comitetului de supraveghere pe 1 an.

5. Dispune în sensul §-ului 152 din legea comercială în privința responsabilităței membrilor fondatori.

Aici alăturat sub „/” avem onoare a accluda plenipotență pentru eventuala întrebuintare, precum și o adeverință despre primirea invitărei acesteia, — carea din urmă, rugăm fără aminare a ni-o trimite subscrisă până la 25-lea l. c., având neînconjurată lipsă de aceasta. [321] 1—1 Gerboveți, la 5 Oct. st. n. 1899.

Cu deosebire stimă:

Secretar: Pen. m. fund.:
Axentie Goga. Nicolae Novacovici.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află următorii numeri din

Biblioteca Teatrală:

- Prețul:
- Nr. 1. „Soare cu ploaie”, comedie într'un act, de *Iosif Vulcan* 20 cr.
 - Nr. 2. „Idil la țeară”, comedie într'un act, localisată de *Maria Băulescu*, după Juin și Flerx 20 „
 - Nr. 3. „Biletul de tramvai”, comedie într'un act de *Gr. Mărunțeanu* 15 „
 - Nr. 4. „Un om buclucaș”, comedie într'un act, localisată de *Maria Băulescu*, după M. Michel și Labiche 20 „
 - Nr. 5. „Trei doctori”, comedie într'un act, localisată din l. germană de *Virginia A. Vlaicu* 20 „
 - Nr. 6. „Pălăria ciaronicarului”, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localisată de *A. G. N.* 25 „
 - Nr. 7. „Unde dai și unde creapă”, comedie în 2 acte de *Alexandru Cosmar*, localisată de *Iuliu Popescu* 25 „

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar puté numi

CARTEA MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apsa printr'un circular special.

La librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vënd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sămătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

O tipografie de vânzare!

În Hațeg se află de vânzare o tipografie bine ajustată și aranjată, provăzută cu tot materialul necesar tipăriturilor de tot felul, sau tipăririi de foi. Tipografia e nouă, abia de jumătate de an cumpărată și folosită. Are o mașină rotativă mare și una de mână (boston).

Se vinde din mână liberă.

Nefind în Hațeg altă tipografie, dacă oare-care tipograf dorește a se așeza aci, poate urma îndată lucrarea, după preluare și înțelegere cu subscrisul proprietar.

Ioan Marian,
proprietar în Orăștie (Szászváros).

[319] 1—1

Nici o opozițiune

nu are să se facă afirmărei, că

Crema-Margit, Săpunul-Margit, Pudra-Margit,

inventate de chemical **Földes Kelemen** din Arad și puse de mine în comerț, sânt unele din cele mai excelente fabricate pentru conservarea Teint-ului și îngrijirea pielei. [87] 9—10

Se pot căpăta în stare proaspătă, nerâncedă, la

Parfumeria Meltzer, Gustav Meltzer,

strada Cisnădiei, (edificiul comandei de corp), fabrică de săpun și lumini, strada Gușteritei, în Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hărție velină, în două colorii, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur

Prețul unu exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format quart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.